

ΠΑΝΕΛΛΑΔΙΚΕΣ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ
ΗΜΕΡΗΣΙΟΥ ΚΑΙ ΕΣΠΕΡΙΝΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΛΥΚΕΙΟΥ
ΠΕΜΠΤΗ 6 ΙΟΥΝΙΟΥ 2024
ΕΞΕΤΑΖΟΜΕΝΟ ΜΑΘΗΜΑ: ΛΑΤΙΝΙΚΑ ΠΡΟΣΑΝΑΤΟΛΙΣΜΟΥ

ΘΕΜΑ Α

A1.

«Όταν ήταν ύπατοι ο Μάρκος Τύλλιος Κικέρωνας και ο Γάιος Αντώνιος, ο Λεύκιος Σέργιος Κατιλίνας, άνδρας πάρα πολύ αριστοκρατικής καταγωγής αλλά πάρα πολύ διεστραμμένου χαρακτήρα, συνωμότησε εναντίον της πολιτείας. Αυτόν είχαν ακολουθήσει μερικοί ένδοξοι αλλά αχρείοι άνδρες. Ο Κατιλίνας από τον Κικέρωνα εκδιώχθηκε από την πόλη. Οι σύντροφοί του πιάστηκαν και στραγγαλίστηκαν στη φυλακή.»

«πολλοί όχι μόνο φαύλοι (αχρείοι) αλλά και άπειροι, ενεργώντας κάτω από την επιρροή αυτών, εάν τον είχα τιμωρήσει, θα έλεγαν ότι αυτό έγινε σκληρά και τυραννικά. Τώρα καταλαβαίνω ότι, αν αυτός φτάσει στο στρατόπεδο του Μάνλιου, όπου κατευθύνεται, κανείς δε θα είναι τόσο ανόητος, που (ώστε) να μη βλέπει ότι έγινε συνωμοσία, (ότι δε θα είναι) κανείς τόσο αχρείος, που (ώστε) να μην ομολογεί (ότι έγινε συνωμοσία).»

ΘΕΜΑ Β

B1.

1. β
2. α
3. β
4. γ
5. γ

B2.

ρεαλιστής – rem

σοσιαλισμός – socii

στραγγαλίζω – strangulati sunt

φίρμα – confirmaverunt

ρήγας - regie

ΘΕΜΑ Γ

Γ1.

nobilissimi generis – nobilissima genera

clari – clariores clarissimi

quidam – cuiusdam

viri – viros

urbe – urbium

carcere – carcer

spem – spe

sententiis – sententiam

multi – multum plus plurimum

id – earum

coniuratiōnem – coniuratio

Γ2. α.

pervenerit – pervenire

videat – videre

fateatur – fateri

Γ2. β.

coniuravit – coniurem
consecūti erant – consequuntur
expulsus est – expellebas
deprehensi sunt – deprehendendi
aluērunt – aluissemus
nascentem – nascituram
dicerent – dic
intellego – intellectu
fore – esse

ΘΕΜΑ Δ

Δ1. α.

ingenii – είναι γενική της ιδιότητας στο vir
ex urbe – είναι εμπρόθετος επιρρηματικός προσδιορισμός (ex + αφαιρετική) της απομάκρυνσης στο expulsus est
eius – είναι γενική κτητική στο socii
non credendo – είναι απρόθετη αφαιρετική γερουνδίου του τρόπου στο confirmaverunt
factum esse – είναι αντικείμενο και ειδικό απαρέμφατο στο dicerent με υποκείμενο το id σε αιτιατική, ετεροπροσωπία.

Δ1. β.

«qui non fateatur» : Δευτερεύουσα αναφορική συμπερασματική πρόταση ως επιρρηματικός προσδιορισμός του αποτελέσματος στο fore, intellego (με όρο αναφοράς το neminem). (Εισάγεται με την αναφορική αντωνυμία qui (non) γιατί είναι αρνητική). Εκφέρεται με υποτακτική γιατί το αποτέλεσμα στα λατινικά θεωρείται υποκειμενική κατάσταση, χρόνου ενεστώτα (fateatur, παρόν – μέλλον) γιατί εξαρτάται από αρκτικό χρόνο

(fore, intellego ενεστ.). Υπάρχει ιδιομορφία ως προς την ακολουθία των χρόνων, το αποτέλεσμα είναι ιδωμένο τη στιγμή που εμφανίζεται στο μυαλό του ομιλητή (συγχρονισμός ανάμεσα στην κύρια και στη δευτερεύουσα πρόταση) και όχι τη στιγμή της πιθανής πραγματοποίησής του. (Στην κύρια πρόταση το tam μας ειδοποιεί για τη δευτερεύουσα αναφορική συμπερασματική πρόταση).

Δ2. α.

Antonius, alter cōsul, Catilinam ipsum proelio victum, interfecit.

Δ2. β.

Ιδιόμορφη αφαιρετική απόλυτη του χρόνου στο coniuravit, τα Marco Tullio Cicerōne και Gaiο Antōnio είναι υποκείμενα (στη μετοχή ενεστώτα του sum που παραλείπεται γιατί δεν υπάρχει) και το consulibus είναι κατηγορηματικός προσδιορισμός σε αυτά (σύγχρονο).

Cum Marcus Tullius Cicero et Gaius Antonius consules essent.

Επιμέλεια: Καρασταμάτη Ειρήνη

Ροδόλφου Κορίνα

Τσαγκόζης Χαράλαμπος